

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

номзади илмҳои иқтисодӣ, Гурезов Сироҷиддин Изатуллоевиҷ, ба диссертатсияи Одинаев Аслам Мадгиёвич дар мавзӯи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон), ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз руи ихтисоси 08.00.12 - иқтисодиёти меҳнат, пешниҳод шудааст

Аҳамият ва зарурати тадқиқот бо он асоснок карда мешавад, ки дар шароити кунунӣ сармояи инсонӣ омили муҳимтарини рушди иқтисодӣ, таъмини рақобатпазирии иқтисодиёти миллӣ, ҷорӣ намудани навгониҳои илмӣ дар раванди истеҳсолот ва татбиқи ҳадафҳои дарозмуддати стратегии кишвар ба ҳисоб меравад. Агарчӣ солҳои охир Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷиҳати ташаккул ва инкишофи сармояи инсонӣ ҷораҳои зиёд андешидараст, вале то ҳол ба сатҳу сифати зарурӣ бозтавлиди он ноил нагардидааст. Аз ҷумла, ҷуноне ки муаллиф тадқиқоти илмӣ қайд менамояд, ҳалли ин масъала тақмил додани системаи тайёр кардани мутахассисонро дар асоси зиёд кардани маблағузорӣ барои ташаккул ва инкишофи сармояи инсонӣ бо назардошти такмили системаи маориф талаб мекунад, ки ин ба баланд шудани сифати захираҳои меҳнатӣ мусоидат мекунад. Дар ин марҳалаи ислоҳоти иқтисодӣ масоили таҷдиди низоми маориф ва мутобиқсозии он ба талаботи иқтисоди мусир барои ташаккули сармояи инсонии босифат, ки қодир ба таъмини рушди равандҳои инноватсионӣ мебошад, махсусан муҳим дониста мешавад.

Яке аз самтҳои муҳими ташаккул ва инкишофи сармояи инсонӣ дар шароити кунунӣ таъмини тавонмандиҳои инноватсионии он дониста мешавад. Дар шароити гузариш ба иқтисодиёти навоварона ташаккули тавонмандиҳои инноватсионии сармояи инсонӣ бо таваҷҷуҳ ба

инкишофи муҳити институтсионалии бозавлиди он аз вазифаҳои муҳим дар самти тадқиқотҳои назаривӣ ва методологии илмӣ дониста мешавад. Дар кори диссертатсионии А.М. Одинаев маҳз роҳу услуҳои такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ чун ҳадафи асосии тадқиқот муайян шудааст, ки аҳамият ва зарурати онро дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян менамояд.

Дараҷаи асоснокӣ ва эътимоднокии муқаррароти илмӣ, хулосаҳо ва тавсияҳои дар кор диссертатсионӣ баёнгардида.

Муқаррарот ва хулосаҳои асосии дар кор диссертатсионӣ мураттабгардида, инчунин тавсияҳои пешниҳодшуда аз ҷиҳати илмӣ асоснок карда шуда, ба пойгоҳи васеи таҷрибаӣ тақия меқунад ва ба истифодаи маҷмуи усулҳои умумии илмӣ ва маҳсуси таҳқиқот анҷом шудааст. Диссертатсия дорои сохтори мантиқӣ мебошад: пас аз гузоштани ҳадафҳо ва вазифаҳои тадқиқот, таҳлили назариявӣ ва эмпирикии имкониятҳои ҳалли онҳо гузаронида шуда, дар асоси он тавсияҳои мушахҳас таҳия карда шудаанд.

Чанбаҳои назариявии таҳияшудаи ҳалли масъалаҳои гузошташуда нӯқтаи назари асоснокшудаи муаллифро дар бораи принсипҳои такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ, исботи зарурат ба ҳамоҳангсозии низоми маориф ва бозори меҳнат ҳамчун асоси самаранокии танзими равандҳои бозавлиди сармояи инсониро дар бар мегирад. Истифодаи усулҳои гуногуни таҳлилий ба муҳаққиқ имкон дод, ки як қатор мушкилотро муайян кунад ва самтҳои оқилонаи ҳаллу фасли онҳоро пешниҳод намояд. Дар натиҷа ҷиҳати такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ тавсияҳо таҳия гардида, воситаҳои танзими институтсионалии раванди мазкур пешниҳод карда шуданд. Ҳамаи ин аз сатҳи баланди эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои амалии татдқиқоти илмии мазкур дарак медиҳад.

Навоварии илмӣ ва эътимоднокии натиҷаҳои бадастомада.

Сатҳи зарурии эътимоднокии натиҷаҳо, хулосаҳо ва тавсияҳои дар кор таҳияшуда тавассути истифодаи дурустӣ усулҳои иқтисодӣ ва риёзӣ ва дастгоҳи назариявӣ ва методӣ дар асоси принципҳои муносибати системавӣ ба даст оварда шудааст. Ин эътимоднокии зарурии хулосаҳои назариявии ба дастомада ва тавсияҳои амалий дар асоси натиҷаҳои тадқиқот таҳияшударо таъмин намудааст. Дар вакти гузарондани тадқиқот аз манобеи васеи маълумотҳои тачрибавӣ истифода шудааст, маҷмуи зарурии усулҳои тадқиқоти иқтисодӣ мавриди истифода қарор гирифтаанд, ки бо равиши системавии омузиши мушкилоти мавҷуд дар самти тадқиқоти илмӣ муттаҳид карда шудаанд. Дар марҳалаҳои гуногуни кор усулҳои илмии тадқиқот ба монанди усули системавӣ, риёзиву иқтисодӣ, графикӣ, моделсозӣ, идуксия, дедуксия, қиёс, синтез усули чамъбандии оморӣ ва ғайра ба таври самаранок истифода шуданд.

Навоварии илмии тадқиқоти диссертационӣ, ки саҳми шахсии муаллифро дар таҳияи мавзӯи интихобшуда мустақиман инъикос мекунад, дар муқаррароти зерин ба ҳимоя пешниҳод карда шудааст:

- хусусиятҳо ва мазмуни сармояи инсонӣ аз нуқтаи назари назариявӣ асоснок шуда, он чун натиҷаи инкишофи сифатӣ ва миқдории захираҳои меҳнатии кишвар таъриф шудааст, ки имкони таъсири омилҳои табиӣ, минтақавӣ (чӯғрофӣ), таъриҳӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоиро дар раванди ташаккулёбии он бо таваҷҷуҳ ба сиёсати ҳадафмандонаи давлат дар ин раванд фароҳам меорад. Аз ҷониби дигар дараҷаи рушди сармояи инсонии миллӣ ва мувофиқати он ба талаботҳои иқтисодиёти инноватсионӣ таъқид шудааст;

- сармояи инсонӣ бо таваҷҷуҳ ба ҷойгоҳи калидии унсури таркибии он - тавонмандии инноватсионӣ – таъриф шудааст, ки аз дигар унсурҳои таркибии он (маълумот, саломатӣ, ахлоқ, саҳткушӣ, таҳаммулпазирӣ, ҳаракатпазирӣ ва ғ.) таъсирпазир мебошад ва ба

зарурати сармоягузориҳои ҳадафманд ҷиҳати бештар намудани ин таъсир таъқид мекунад;

- ҷанбаҳои методии ташаккули муҳити институтионалии рушди сармояи инсонӣ пешниҳод шудааст, ки нақши давлатро ҳамчун пайвандгари байни иштирокчиёни равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ дар ростои омода намудани кадрҳои соҳибтахассус ва эҷоди системаи ҳавасмандгардонӣ барои таъмини фаъолияти босамари инноватсионии ҳомилини сармояи инсонӣ ифода мекунад;

- ташаккули сармояи инсонӣ дар муҳити институтионалии рушди системаи таҳсилоти олии қасбӣ ва танзими равандҳои муҳоҷирати меҳнатӣ бо таваҷҷӯҳ ба мушкилоти “фирори мағзҳо” таҳлил ва омилҳои асосии он дастабандӣ шудаанд, ки сабаб ва натиҷи татбиқи сиёсати рушди иқтисодиёти навоваронаро дар ҷумҳурӣ бо назардошти муаммоҳо ва мавонеъи мавҷуд дар ин самт, шарҳ медиҳанд. Дар робита ба ин тамоюли омода намудани кадрҳо бидуни ба назар гирифтани талаботҳои воқеии бозори меҳнат ва наандешидани ҷораҳои муассир ҷиҳати боздоштани “фирори мағзҳо” ба сифати омили муҳимми боздорандай рушди фаъолияти инноватсионӣ дар кишвар, таъриф шудааст;

- самтҳои рушди сармояи инсонӣ дар заминай беҳтар намудани ҳамкории давлат ва системаи маориф бо таваҷҷӯҳ ба такмили низоми алоқамандии таҳсилоти олий ва бозори меҳнат ҷиҳати дар амал татбиқ намудани моделҳои омузишии тақвияти тафakkuri инноватсионии муҳассилин муайян карда шуданд. Дар ин замина амсилаи муҳосибаи омилҳои муассир ба арзиши сармояи инсонӣ дар сатҳи ширкатҳои ватанӣ кор карда баромада шудааст, ки ба назар гирифтани натоиҷи он ҷиҳати таъмини рушди мутавозини низоми таҳсилоти олий ва бозори меҳнат мусоидат ҳоҳад кард;

- ҷорабиниҳои танзими давлатӣ ҷиҳати истифодаи самараноки сиёсати танзими муҳоҷирати меҳнатӣ бо таваҷҷӯҳ ба коҳиши раванди “фирори мағзҳо”, истифодаи бештар аз самараи синергетикии “гардиши

мағзҳо” ва таъмини ҳавасмандии кадрҳои соҳибтахассус ҷиҳати пешбурди фаъолияти соҳибкорӣ дар ҳудуди кишвар пешниҳод карда шудааст.

Натиҷаҳои бадастомада ва татбиқи маводи истифодашуда бо мувофиқати онҳо ба мӯхтавои асарҳои аслии илмии чопшуда, санчиш ва тасдиқи натиҷаҳои ин таҳқиқот дар конференсияҳои илмию амалии байналмилалӣ ва ҷумҳурияйӣ событ карда мешавад.

Ба натиҷаҳои таҳлили таҷрибавӣ ва ҳисобҳои иқтисодӣ ва оморие, ки дар асоси маҷмӯи маълумоти оморӣ оид ба объекти таҳқиқот дар давраи солҳои 2018-2023 гузаронида шудаанд, шак нест.

Автореферат ва мақолаҳои илмии чопшудаи довталаби дараҷаи илмӣ мазмуни асосии диссертатсияро пурра инъикос мекунанд.

Саҳми шахсии муаллиф дар натиҷаҳои бадастомада.

Кори илмии тақризшаванда саҳми шахсии довталабро дар бар мегирад, ки бо навовариҳои илмӣ ва дараҷаи инъикоси мушкилоти такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ муайян карда шудааст. Муайянкунин мақсад, предмет ва объекти таҳқиқот, асосноккунин номгӯи вазифаҳои таҳқиқот ва ҳалли ин масъалаҳо, расонидани муқаррапот то марҳилаҳое, ки истифодаи онҳоро барои такмили механизми ташаккул ва истифодаи самараноки сармояи инсонӣ дар шароити гузариш ба иқтисодиёти навоварона имконпазир мегардонад - ҳамаи ин саҳми шахсии доаталаби дараҷаи илмӣ мебошад. Аз ҷониби муаллиф натиҷаҳои мушаххаси зерин ба даст омадааст, ки саҳми шахсии ўро муайян менамояд:

- ҷамъбандии мағҳуми сармояи инсонӣ аз дидгоҳи нав, ки аҳамияти унсури тавонмандии инноватсиониро дар таркиби унсурҳои дигари сармояи инсонӣ баровардашуда аз сиёсати ҳадафмандонаи сармоягузории давлатии ташаккули муҳити инноватсионии бозтавлид ва истифодаи самараноки сармояи инсонӣ, таъриф менамояд (саҳ. 16-36);

модели мағұмии мұхити институционалии рушди сармояи инсонй, ки алоқамандии ниҳодҳои мұхталифи ташаккули сармояи инсониро дар заманаи таҳаввулоти сифатии як мұхит аз мұхити дигар ва ботадриқ сифатан рушд намудани сармояи инсонии миллій ифода мекунад (сах. 36-54);

- модели риёзии таҳлили институционалии омилҳои ба рушди сармояи инсонй таъсиррасон, ки таъсири калидии омилҳои сохториро дар низоми ниҳодҳои баррасишаңдаи ташаккули сармояи инсонй событ менамояд (сах. 55-95);

- мұхосибаи арзиши сармояи инсонй дар ширкатхо, ки нақши рушди мутавозини бозори меңнат ва низоми таҳсилоти олиро дар раванди арзишағзоди сармояи инсонии ширкатхо нишон медиҳад (сах. 95-115);

- маңмуи тавсияҳо чиҳати танзими оқилонаи мұхочирати меңнатай ва коҳиши раванди “фирори мағзҳо”, ки чиҳати таваҷҷуҳи бештар намудан ба густариши қараённи “гардиши мағзҳо” ва дар заманаи он мусоидат намудан ба рушди равандҳои инноватсионй дар кишвар, таъқид менамояд (сах. 116-161).

Сохтор ва мазмуні диссертатсия. Сохтори диссертатсия мантиқан масоили назариявй, методй ва амалии ташакқулёбй ва истифодаи самараноки сармояи инсонй дар шароити иқтисодиёти инноватсиониро инъикос менамояд. Диссертатсия аз муқаддима, се боби матни асосй, хulosа ва пешниҳодҳо, рўйхати адабиёт иборат аст.

Дар муқаддимаи кори диссертатсионй ба забони фасеҳи илмй мубрамии мавзӯи диссертатсия, дараҷаи таҳқиқи мавзуи илмй, робитаи таҳқиқот бо барнома ва мавзӯъҳои илмй шарҳ дода шудааст. Инчунин, мақсад, вазифаҳо, обьекту предмет, фарзияи таҳқиқот муайян гардидаанд, навғонии илмии таҳқиқот, нұқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назариявию амалии таҳқиқот, интишорот

аз рўйи мавзуи диссертатсия, ҳамчунин сохтор ва ҳаҷми диссертатсия ботафсил баён шудааст.

Боби аввали диссертатсия «Чанбаҳои назариявии ташаккулёбӣ ва истифодаи самараноки сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ» номида шудааст, ки дар он асосҳои концептуалии ташаккулёбии сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ тавсиф шуда, принсипҳо ва механизмҳои асосии ташаккулёбии сармояи инсонӣ дар шароити мазкур тадқиқ шудаанд, инчунин, омилҳои муассир ба рушди институтҳои ташаккули сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ шарҳ дода шудаанд. Дар ин қисмат хусусиятҳо ва мазмуни сармояи инсонӣ аз нуқтаи назари назариявӣ асоснок карда шудааст, сармояи инсонӣ бо таваҷҷӯҳ ба ҷойгоҳи калидии унсури таркибии он - тавонмандии инноватсионӣ – таъриф шудааст ва ҷанбаҳои методии ташаккули муҳити институтсионалии рушди сармояи инсонӣ пешниҳод гардидааст, ки нақши давлатро ҳамчун пайвандгари байни иштирокчиёни равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ дар самти омода намудани кадрҳои соҳибтахассус ифода мекунад.

Боби дуюм «Вазъи кунунӣ ва тамоюлҳои рушди сармояи инсонӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» унвон гирифтааст, ки дар он тамоюли рушди таҳсилоти олии касбӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди омӯзиш қарор гирифта, нақши муҳочирати меҳнатӣ дар рушди сармояи инсонӣ баррасӣ гардидааст ва дар асоси амсилаи риёзӣ таҳлили институтсионалии омилҳои ба рушди сармояи инсонӣ таъсиррасон анҷом дода шудааст.

Муаллиф кушиш намудааст, ки самтҳои муҳимми рушди сармояи инсониро дар заминаи беҳтар намудани ҳамкории давлат ва системаи маориф асоснок намояд. Ҳамчунин, бо таваҷҷӯҳ ба такмили низоми алоқамандии таҳсилоти олий ва бозори меҳнат ҷиҳати дар амал татбиқ намудани моделҳои омузишии тақвияти тафаккури инноватсионии муҳассилин таҳлилҳои илмӣ анҷом дода шудааст. Дар ин замина амсилаи муҳосибаи омилҳои муассир ба арзиши сармояи инсонӣ дар сатҳи

ширкатҳои ватанӣ кор карда баромада шудааст, ки ба назар гирифтани натоиҷи он ҷиҳати таъмини рушди мутавозини низоми таҳсилоти олий ва бозори меҳнат мусоидат ҳоҳад кард.

Боби сеюми кори диссертационӣ «Самтҳои рушди сармояи инсонӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» номида мешавад ва он амсилаи концептуалии ташаккулёбии арзиши стратегии сармояи инсониро дар бар мегирад. Дар идомаи ин боб рушди сармояи инсонӣ дар асоси такмили ҳамкории мутақобилаи давлат, бозори меҳнат ва низоми маориф тадқиқ ва усулҳои танзими равандҳои муҳочирати меҳнатӣ бо таваҷҷӯҳ ба коҳиш додани ҷараёни “фирори мағзҳо” баррасӣ гардидааст. Муаллиф бештар ба коркарди чорабиниҳои танзими давлатӣ ҷиҳати истифодаи самараноки сиёсати танзими муҳочирати меҳнатӣ бо таваҷҷӯҳ ба коҳиши раванди “фирори мағзҳо”, истифодаи бештар аз самараи синергетикии “гардиши мағзҳо” ва таъмини ҳавасмандии кадрҳои соҳибтахассус ҷиҳати пешбурди фаъолияти соҳибкорӣ дар ҳудуди қишвар аҳамият додааст.

Дар хулосаи кори диссертационӣ пешниҳоду тавсияҳои муаллиф ҷиҳати дар амал татбиқ намудани роҳу усулҳои такмили механизми идоракуни сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ оварда шудаанд.

Аҳамияти илмиву амалии диссертатсия

Дар кори диссертационии А.М. Одинаев як қатор муқаррапот, хулосаҳо ва тавсияҳо оварда шудаанд, ки бо навгонии илмӣ хос буда, аҳамияти амалий низ доранд. Аҳамияти назариявии натиҷаҳои тадқиқотро инкишофи назарияи бозтавлиди сармояи инсонӣ дар шароити гузариш ба иқтисодиёти инноватсионӣ муайян менамояд. Коркарди принсипҳои асосии бозтавлиди сармояи инсонӣ, муайян намудани хусусиятҳои идоракуни он дар шароити ҷаҳонишавӣ бо таваҷҷӯҳ ба тезу тунд гардидани мушкилоти фирори мағзҳо, пешниҳоди муҳити ниҳодии бозтавлиди сармояи инсонӣ - аз муҳимтарин натиҷаҳои

илмии тадқиқоти А.М. Одинаев ба шумор мераванд. Муқаррароти алоҳидаи натоичи тадқиқот асосҳои назариявии иқтисодиёт меҳнатро бо таваҷҷӯҳ ба коркарди моделҳои мусоири омодасозии кадрҳои дорои тавонмандии инноватсионӣ пурратар менамояд.

Аҳамияти амалии тадқиқоти диссертационӣ дар он зохир мегардад, ки натиҷаҳои ба дастомадаро вазорату кумитаҳои даҳлдор ҳангоми коркард ва татбиқи стратегияи миллии рушди сармояи инсонӣ, танзими рушди мутавозини низоми таҳсилоти олӣ ва бозори меҳнат, танзими равандҳои муҳоҷирати меҳнатӣ ва амсоли он метавонанд истифода намоянд. Инчунин ҳангоми хондани курсҳои «Назарияи сармояи инсонӣ», «Иқтисодиёти меҳнат», «Танзими бозори меҳнат» ва «Менечменти инноватсионӣ» аз кори диссертационии мазкур истифода бурдан мумкин аст.

Мутобиқати диссертасия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ.

Диссертацияи Одинаев Аслам Мадгиёевич дар мавзуи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон) ба бандҳои зерини Шиносномаи ихтисоси кормандони илмии (илмҳои иқтисодӣ) КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ихтисоси 08.00.12 – Иқтисодиёти меҳнат мутобиқ мебошад: 1. Асосҳои назариявӣ ва методологии иқтисодиёти меҳнат; назария ва концепсияҳои рушди муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ (назарияи шуғл, бозори меҳнат, идоракуни кормандон ва ғайра); 3. Масоили назариявӣ-методологӣ дар соҳаи меҳнат ва муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ; 7. Ҳавасмандгардонӣ ва музди меҳнати кормандон; ташкили музди меҳнат ва таъмини алоқамандии он бо таҳассуси кормандон ва самаранокии истеҳсолот; функцияи такрористеҳсолӣ ва ҳавасмандгардонии музди меҳнат; 8. Масоили сифати нерӯйи корӣ, тайёркунӣ, ташаккули салоҳияти касбӣ, бозомӯзӣ ва такмили ихтисоси кадрҳо; ташаккули рақобатпазирии кормандон; роҳнамоии касбии аҳолӣ; ҳаракати кормандон; 20. Таҷрибаи

хориции танзими муносибатҳои иҷтимоӣ-мехнатӣ ва дурнамои истифодаи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Тадқиқоти илмии А.М. Одинаевро ба таври мусбӣ баҳо дода истода, камбудию норасоихои зеринро кайд кардан лозим аст.

1. Мутаассифона, чӣ дар қисмати назариявии кори диссертационӣ ва чӣ дар қисмати амалии он, мушкилоти таҳсилоти томактабӣ, умумӣ ва қасбӣ аз назари муаллиф канор мондаанд. Ҳоло он, ки ин зинаҳои таҳсилот ба сифати зинаҳои появии инкишофи сармояи инсонӣ шинохта шудаанд.

2. Дар кори диссертационӣ таҷрибаи давлатҳои пешрафта дар самти такмили муҳити ниҳодии бозтавлиди сармояи инсонӣ ба таври кофӣ шарҳу тафсил дода нашудааст.

3. Муаллиф оид ба мушкилоти пешгирии муҳочирати меҳнатии шаҳрвандони Тоҷикистон, коҳиш додани таъсири манфии он ба раванди ташаккули сармояи инсонӣ таваҷҷӯҳи кофӣ зоҳир накардааст.

4. Дар кори диссертационӣ камбудию ҳатоҳо ва иштибоҳоти оморӣ мавҷуданд.

Ин мулоҳизаҳо ба ҳеч ваҷҳ баҳои умумии мусбӣ ва аҳамияти назариявию амалии тадқиқоти илмии А.М. Одинаевро зери шубҳа намегузоранд. Онҳо хусусияти сирф машваратӣ барои таҳқиқоти минбаъдаи муаллиф дар доираи навиштани мақолаҳо, монографияҳо ё кори докторӣ дар ин мавзӯъро доранд.

Хулосаи тақризи муқарризи расмӣ

Дар асоси гуфтаҳои боло метавон ба хулосае омад, ки тадқиқоти илмии А.М. Одинаев дар мавзӯи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон), ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз руи ихтисоси 08.00.12 - иқтисодиёти меҳнат, пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди назариявӣ ва амалӣ гузаронида шудааст. Дар тадқиқоти илмӣ роҳи ҳалли масъалаи муҳими илмӣ, ки

чомеаи моро ба ташвиш овардааст, пешниҳод гардидааст. Таҳқиқот унсурҳои навовариҳои илмиро дар бар мегирад, ки барои соҳаи даҳлдори илм, яъне иқтисодиёти меҳнат аҳамияти калон доранд ва ба талаботҳои КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ аст. Бо дилпурӣ метавон гуфт, ки Одинаев Аслам Мадгиёвич сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.12 - иқтисодиёти меҳнат, мебошад.

Муқарризи расмӣ:

номзади илмҳои иқтисодӣ,
Директори коллеҷи саноат ва
хизматрасониҳои иҷтимоии шаҳри
Левакантி Донишгоҳи байналмилалии
сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон

**Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои маҳсус**

С.И. Гурезов

Ш.Н. Ҷӯраев

